

Levante-EMV » En Domingo

Suscriptor

11

Bous

Simone de Beauvoir a València

Simone de Beauvoir i el seu amant estigueren a la Fira de Juliol de 1955. La ciutat els semblà pestilent

24.07.2016 | 04:15

Sartre valorava les seues experiències amb aquests animals i Lanzmann tenia certa cultura taurina. A Simone de Beauvoir, que va ser parella d'ambdós, li «avorrien» els debats entre aficionats a les corregudes.

FRANCESC J. HERNÁNDEZ | DEPARTAMENT DE SOCIOLOGIA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

El diumenge 24 de juliol de 1955 se celebrà una correguda de bous a València, la primera de les tres que es realitzaren a la Fira de Juliol. A la graderia, un jove de 29 anys, Claude Lanzmann, acompanyava una dona de 47, que era coneguda pels seus amics amb el malnom de «Castor». Aleshores, ell era un jove periodista, que 30 anys després realitzarà un dels millors documentals de la història del cinema: «Shoah». Ella acabava de guanyar el prestigiós premi Goncourt per la seua novel·la «Els mandarins» i era mundialment coneguda perquè havia publicat sis anys abans un assaig fonamental per al feminisme, «El segon sexe». La dona era Simone de Beauvoir.

Simone de Beauvoir a València

Simone de Beauvoir o el «Castor» fou parella del filòsof, escriptor i crític literari Jean-Paul Sartre, defensor de l'existencialisme, pròxim al marxisme i que havia fundat el 1945 la revista «Les Temps Modernes», en la redacció de la qual s'integrà també ella i, anys més tard, Lanzmann, el qual dirigiria la revista temps després. La França entre la postguerra i Maig del 68 tingué en Simone de Beauvoir, Sartre i la revista referents essencials per al pensament d'esquerres i feminista.

La relació entre Simone de Beauvoir i Lanzmann començà a l'octubre de 1952. El «Castor» decidí tindre una «història» amb un «jove jueu de vint-i-set anys i ulls negres» que la «mirava d'un mode molt agradable» durant les reunions de «Les Temps Modernes», com li escriu a Nelson Algren, un amant anterior. Simone de Beauvoir se sentia alhora feliç i entristida per la relació. S'havia distanciat de Sartre i, com escriurà després, amb el jove «gaudisc de la meua joventut recuperada». Fins el 1958, tots els estius, Simone i Lanzmann viatjaren per Europa. En aquell temps, escriu ella, Lanzmann «no coneix França ni el món». La dona, com diu la biografia de Danièle Sallenave, tornà a viure, amb una alegria tenyida de malenconia, els encants de la seua infantesa, «el murmurí de les lilàs sobre un mur, un roser que s'enfila per una façana», beure «vi fresc al peu d'un turó».

L'estiu de 1955, Simone de Beauvoir i Lanzmann viatjaren a Espanya. Volien conèixer la vida sota la dictadura i veure corregudes de bous. Lanzmann, que havia viscut al sud de França durant l'ocupació alemanya, tenia una certa cultura taurina, animada per Jean Cau, un secretari de Sartre entusiasmat amb els bous, que temps després s'instal·là a Espanya i publicà la novel·la «Les dues orelles i la cua». La parella va decidir seguir dues de les figures taurines més destacades d'aquell estiu del 1955: Julio Aparicio (qui precisament va prendre l'alternativa a la Plaça de València, l'octubre de 1950) i Miguel Báez «Litri» (que reapareixia després d'una cornada). En les seues memòries, Simone de Beauvoir cità també Marcial Lalanda i Domingo Ortega. El periple fou ampli: Albacete, Barcelona, Huelva, Madrid, Salamanca... i València.

En la seua autobiografia, publicada amb el títol «La llebre de la Patagònia», Lanzmann descriu la ciutat: «Mentre l'horta exhalava aromes subtils, València fa pudor. La ciutat sencera mancava d'aigua, les vetustes canalitzacions estaven trencades, era impossible rentar-se, refrescar-se, estirar la cadena».

Tourismusverband der Gemeinde Fajana

Suscriptor | En Domingo

Contenido exclusivo para suscriptores digitales

El forzado éxodo que hizo trasladar Valencia y Sagunt

Una lectura del período visigodo sostiene en una tesis que las dos ciudades se desplazaron a...

Un viaje al epicentro de los incendios

Una revisión crítica y el análisis minucioso de las condiciones en las que se desarrollaron los...

Rocafort, Godella y l'Eliana son los municipios más ricos

Benicàssim, Bétera, Canet y San Antonio son incluidos entre las 82 ciudades con más renta de...

La nueva Marina Real toma forma

La nueva estrategia del Consorcio prevé un polideportivo náutico, una piscina de olas, un...

Viejos problemas para la nueva política

Podemos y Ciudadanos son los dos partidos que más conflictos registran en el primer año de...

Todas las noticias de En Domingo

La parella reservà habitació al mateix hotel on s'allotjaven els toreros i les seues quadrilles (l'Astoria?), però, escriu Lanzmann, «l'olor era tan sufocant, que els apoderats van traslladar precipitadament als seus gladiadors a la finca d'un senyoret, allunyada de la pesta». I continua: «El Castor i jo, esgotats del llarg viatge, vam estar caminant unes hores i atapeint-nos, per oblidar aquella olor, dels pesats vins espanyols, l'únic líquid que vam poder procurar-nos. Va ser una sort, perquè així vam caure sobre els nostres llits borratxos perduts i insensibles a aquella pestilència».

En «La llebre de la Patagònia», Lanzmann parla de la correguda on participaren Aparicio i Litri, que torejaren «en el cim del seu art», però confon el tercer matador i la ramaderia. No fou Chaves Flores, sinó Pedrés, i no foren bous de Miura, sinó de Sánchez Cobaleda. Confusió o llicència literària, el cas és que l'exaltació dels miures és un tòpic atribuït a la parella.

En unes entrevistes que gravaren Simone de Beauvoir i Sartre l'estiu de 1974, el filòsof li confessà que l'experiència dels bous i de l'«encierro» de Pamplona (que havien conegut junts als anys 30) havien estat importants per ell i que pretenia trobar-ne un significat. Potser el mateix havia intentat Hemingway. Ella li diu a Lanzmann que els debats entre partidaris de les corregudes de bous «l'avorreixen» tant com els seus adversaris, ja que ambdós conreen els mateixos mites, però es contenten amb donar-los la volta.

Vint anys abans d'aquella entrevista, l'estiu de 1955, Sartre no es preocupava pels bous, sinó que estava més bé capficat amb qüestions polítiques. En aquella època ja ha havia publicat les seues obres literàries més importants, com ara «La nausea», «Les mosques» o «Les mans brutes». El mes de juny de 1955, Sartre, acompanyat del «Castor», havia participat en el Congrés de la Pau d'Helsinki; després del viatge a Espanya, Simone de Beauvoir i Sartre foren convidats oficials a la República Popular de Xina, que l'1 d'octubre celebrà l'aniversari de la seua revolució. En tornar a França, la redacció de «Les Temps Modernes» va prendre posició front a les tesis oficials de la «integració» argelina. La lluita per l'alliberament nacional d'Algèria, que havia començat el 1954, esdevindrà un conflicte paradigmàtic en la segona meitat del segle XX. Les guerrilles de Fidel o el Che Guevara a Llatinoamèrica, les guerres al sud-est asiàtic, les guerrilles urbanes i, fins i tot, les «primaveres àrabs» trobaran un primer model en la revolta de la casba d'Alger.

En els seus escrits d'aleshores, Simone de Beauvoir es mostrà molt decebuda per l'actitud del poble francès envers el Front d'Alliberament d'Algèria, mentre Sartre s'apropava, com un «company de viatge crític», al Partit Comunista (quan Merleau-Ponty havia deixat de ser-ho). En mig d'aquest intens compromís polític, per a Simone de Beauvoir els viatges d'estiu representaven, com va escriure en «La força de les coses», «l'alegria de la vida privada» (II, p. 69). En un quadern escriu: «Tinc quasi cinquanta anys, és massa tard per fer trampa: dintre de poc tot desapareixerà». No ha d'estranyar, per tant, que, en aquell estiu del 1955, Simone de Beauvoir comprés, allà per on passava, cartells taurins que, com recorda l'autobiografia de Lanzmann, acabarien cobrint els alts murs de l'habitatge que ella havia comprat amb els diners guanyats pel premi Goncourt, al número 11 bis de la rue Victor Schoelcher a París. Fou la seua residència definitiva. Hi va morir el 14 d'abril de 1986 acompanyada de la seua filla adoptiva, Sylvie Le Bon, i de Lanzmann. Probablement tenia a prop un cartell d'una correguda de la fira de juliol amb Aparicio i Litri, celebrada en una ciutat que feia pudor.

Compartir en Facebook

Compartir en Twitter

Temas relacionados: Albacete Comunidad Valenciana Europa Feminismo Francia Joventut Pamplona Simone de Beauvoir Universitat de València València

Publicidad

TU ABARTH 595 DESDE 7.650 €
 DURANTE DOS AÑOS SIN INTERESES
 Y DOS AÑOS SIN CUOTAS
 TAE 1,47%, Entrada 7.344,24 €, Única cuota a los 25 meses: 10,192 €*
PIDE TU OFERTA
 VER CONDICIONES LEGALES EN ABARTHES

GAMA FORD TRANSIT
 Desde **5.990€**

DESCÚBRELA Go Further

Cuponísimo

ANTES 8,10€ **-33%** **5,50€**
 Cines ABC
¿Te apetece un cine?
 Más ofertas en cuponismo.levante-emv.com

Postbank Giro plus. Das kostenlose Girokonto!
www.postbank.de

MASSIVHOLZ BÜROMÖBEL **Jetzt ansehen**

Ford Mondeo con FAROS LED DINÁMICOS

DESCÚBRELO Go Further

Levante
 EL MERCANTIL VALENCIANO
[Mapa web](#)

C. Valenciana

Valencia
 El tiempo
 Transportes en Valencia
 Tráfico en Valencia
 Cartelera de cine
 Fallas
 Servicios

Clasificados

tucasa.com
 Iberpisos
 Iberanuncio
 Ibercoches
 Iberempleo
 Anuncios breves
 Cambalache

Especiales

Lotería Navidad
 Lotería el Niño
 Fórmula 1
 Premios Cine
 Premios Globos de Oro
 Elecciones Generales
 Resultados Elecciones

levante-emv.com

Contacto
 Atención al lector
 Conózcenos
 Localización
 Club Diario Levante
 Política Medioambiental
 Aviso legal
 Política de cookies

Publicidad

Publicidad

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica
 Diari de Girona | Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A Coruña | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinión de Zamora | La Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review | 97.7 La Radio | Euroresidentes | Lotería Navidad | Premios Cine

© Editorial Prensa Valenciana, S.A. Todos los derechos reservados.

Aviso Legal | Política de Privacidad | Política de Cookies